

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 189.

✓ Ljubljani, v petek 21. avgusta 1891.

Letnik XIX.

Kam ste zašli?

II.

Tudi „Nova Soča“ v Gorici je čutila potrebo, da priskoči na pomoč in v obrambo gosp. tajnika Pirca. Dne 14. t. m. je namreč pisala mej drugim: „Vsakemu avstrijskemu državljanu je na prosto dano udeleževati se političnega življenja — in g. Pircu tudi, ne da bi smela kaj trpeti družba, za katero živi in deluje. Kdor pa tako dela, kakor kranjski takozvani konservativci, kaže, kako malo mu je mar za — politično poštenost in svobodo. Začeli so agitovati proti družbi, da bi tajnika terorizovali. Tak boj je naravnost nepošten in obžalovanja vreden, kajti kmetijska družba je naravnost ustanova, ki nima prav nikake zveze s političnim delovanjem njenega tajnika.“

Na to nam ni treba obširno odgovarjati, ker smo nedavno dokazali na tem mestu, kdo in zakaj utegne največ škoditi kmetijski družbi kranjski. S kratka: Qui bene distinguit, bene docet. G. Pirc je, to radi priznamo, delavna moč, ki je z vsestransko podporo gg. odbornikov veliko pripomogel, da se razvija in napreduje kmetijska družba. A on je — govorimo odkritosrčno, ne boječ se kake zamere — grozno domišljav in ošaben. Ne pomisli, da noben človek ni za vse čase nenadomestilen. Že pred leti, ko je bival na Slapu pri Vipavi, kazal je svoj značaj. Neka nespornost v vipavski čitalnici dala je njemu in nekaterim somišljenikom povod, da so ustanovili svoje posebno bralno društvo „Edinost“ in tako malone razbili jedno najstarejših društev na Slovenskem. Duševni vodja teh disidentov je bil g. Pirc. Ko se je udomačil kot tajnik kranjske kmetijske družbe in tako rekot dobil vajete v roke, začel je zopet kazati svoje rozičke. Na vsak način hoče jahati političnega šarca v prvih vrstah že itak mnogoštevilnih slovenskih politikov.

Kakor smo že omenili, šel je letos pri mestnih volitvah ljubljanskih v volilni boj. To je bil jako držen in nepremišljen korak; pritrtil nam bode

vsakdo, kdor je imel priliko opazovati volilno gibanje. Mnogi prejšnji dobri prijatelji si še danes odkrito ne pogledajo v oči, noseč v srcu mržnjo in srd. Nesrečna politika vedno in povsod razburja duhove, in kar je najžalostnejše, posega tudi v zasebno življenje. Stvari, ki naj bi bile zaradi javne morale tajne, vlečejo se na dan, in tako ne trpi le dotična oseba, temveč tudi stvar, katero javno zastopa.

V sedanjih časih, ko je tako razvneto politična strast, več ali manj vsakdo trpi škodo, gmotno ali moralno. V boj naj ne hodi, kdor ni popolnem neodvisen, in se mu ni treba bati zamere in nasprotstva itd. Najmanj pa moremo svetovati politično delovanje takemu uradniku, ki deluje pri zavodu, kateri ne sme poznati politične stranke. In na takem velevažnem mestu je g. Pirc.

Ugovarja se nam, da to ni politična agitacija, če tajnik kmetijske družbe zunaj družbe stopi na politično polje. To je ravno točka, o kateri se ne strinjamo z mnenjem g. Pirca in njegovih zagovornikov. Koliko slučajev bi lahko naveli iz novejših političnih zgodovine slovenske, da je javni politik vedno zanesel prepričanje tudi v svoj urad ali zavod. So ljudje, ki ne morejo ločiti osebe od načela; in to je tudi umljivo. Jednaka bi se ali se bode zgodila s kmetijsko družbo.

Tako n. pr. nam piše prijatelj z Gorenjskega: Gosp. Pirc zatrjuje ljudem, da sicer spoštuje duhovnike, da se pa naj ne utikajo v politiko, ali sedaj v volitve. Čudna logika! V Istri, na Goriškem, Koroškem, in večinoma tudi na Štajerskem, pri vsakih volitvah kličejo duhovnike na pomoč, in ti tudi storijo svojo dolžnost. Posvetnjaki jim tudi priznavajo zasluge za politično probujo naroda. A na Kranjskem naj bi duhovščina mirno gledala, kako se korak za korakom širi piškavi liberalizem in verski indiferentizem.

Dvojna dolžnost in ne samo pravica je duhovnikova, da z besedo in dejanjem ljudstvu svojemu kaže pravo pot in ga brani škode. Gosp. Pirc pa

ima že polna ušesa vsakdanjih fraz, katere čita v svojem „leibjournalu“, in te sedaj sam ponavlja pred volilci, na katerih značajnost je smela slovenska stranka v najhujših bojih z narodnimi nasprotniki biti ponosna. Ali je to politična vzgoja našega ljudstva? S tem podirate najtrdnější steber narodne stranke v obče in to bi se utegnulo kdaj še bridko maščevati. Ljudstvo samo ne bode vedelo, koga naj posluša, ko hoče že vsak politični novinec snovati svojo stranko.

Gospod Pirc je ob je ob enem potovalni učitelj in ravno na svojih potovanjih je vzbudil večje zanimanje za kmetijsko družbo. A kdo mu je šel pri tem največ na roke? Gospod Pirc sam rad prizna, da poleg nekaterih gospodov učiteljev v prvi vrsti duhovniki, ki se več ali manj sami morajo baviti s kmetijstvom. Ti so nabirali ude, priporočali „Kmetovalca“ ali ga sami dajali ljudstvu, z lee poljedelca navduševali za shode itd. Ali bodo mogli še s takim zanimanjem in požrtvovalnostjo podpirati in priporočati zavod, katerega njen tajnik skuša porabiti za svojo častiželjnost? In iz te mlačnosti more se izcimiti popolnoma brezbriznost, kateri bode kal zasejal le g. Pirc, ako toliko časa ne opusti politike, da se pomirijo domačega prepira valovi. Morda pride čas, in tega si tudi mi želimo, da se poštenim potom in na pravi podlagi poravnajo nasprotja med slovenskima strankama, in tedaj more gospod Pirc brez boja in častno zasesti tako zaželeni stol v redutni dvorani.

Ali nam more kdo očitati nedoslednost, če se danes protivimo g. Pirca kandidaturi? Mi smo do cela uverjeni, da bi „Slovenski Narod“ še hujše razmesaril g. Pirca, kakor ono leto, ko je kandidoval za tajniško mesto, ko bi bil n. pr. gosp. Pirc letos kandidat „Kat. polit. društva“ za mestni zbor. Se niti ne bi pustil na njem cele. To je gospod Pirc vedel in vrgel se je na stran „Narodovo“, ki je z veseljem porabil priliko, da se s svojim kopjeni vrže na zmaja „klerikalne klike“. Naj ima to veselje, g. Pirc pa zavest, da bode on Herostrat tempeljna c.

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamôthe.

(Dalje.)

In nadaljeval je tako dolgo, da ga je doktor ustavil:

„Moj Bog, ti ljudje so hujši od rudečkožcev v Savanni. Ali vlada Nj. Veličanstva ničesa ne stori, da bi vas branila teh roparjev?“

„Moj Bog, ničesa bi ne rekel vladi, saj sem sam nje ud — a bojim se v resnici, da smo krenili na napačno pot. Preveč čislamo osebno svobodo. Pri nas na Angleškem je to drugače, a tu naj bi bil vojni zakonik v rabi; nobeni časopisi naj bi ne izhajali, ki niso vladi prijazni; vsako zborovanje naj bi bilo prepovedano; ravno tako naj bi bila prepovedana orožja, prodaja strupa, strelnega prahu itd.“

„Kako izvrsten minister bi bil lord Pinacl!“ vpije Pilferer.

„Meni bi se zdel malo prestrog!“ dé doktor.

„Strog? A pravičen, gospod doktor! Irska je ognjenik —“

„Ognjenik — a ugasel že pred tisoč leti; to pričajo moji bazalti... Kaj pravite lord Pilferer?“

„O nič, gospod doktor! On smrči!“

„Ali res? Da se nisem spomnil, da naše razprave dramé gospoda!“

„V tem trenutju vednostne razprave niso na mestu; pečati nam se je bolj s prebivalci, nego pečinami.“

„Vi torej mislite, da se kmetje že oborožujejo?“

„Ne mislim le tega, temveč sem do trdnega prepričan o tem; časopisi so polni takih novic in „Irish People“ naravnost vzbujajo duhove k vstaji.“

„To je čudno. V Bantry je vse tiho!“

„Ali ste bili v Limerick-u, ki ni daleč od tam?“

„Dà, večkrat; tam so krasne globine, jarki...“

„Gotovo, a te me ne brigajo. Tam je družba, ki se javno vadi v streljanju.“

„V Ameriki sem videl v vsaki vasi take vaje.“

„Mogoče; a ti v Limerick-u streljajo v podobe in kličejo: „Ta za Clarendon-a, ta za glavarja...“

„Grozno!“ zakliče doktor s strahom; „a odkod tolika méra predrznosti, ki jo kažejo ti hudobneži? Saj potrebujejo vendar orožja, denarja itd., odkod dobódo vse to?“

„Orožja, ljubi doktor? Dan za dnevom uvažajo orožja iz Birminghama. V Corku in Dublinu izde-

lujejo pri belem dnevu sulice in berači se za nje trgajo.“

„Tedaj imajo denarja? Mislil sem, da od glada mrjó?“

„Pravijo takó, tako se kažejo!“ vzburjen zavpije škof, „samo, da bi se smilili drugim narodom; ko pa kupujejo sulice, imajo dovolj denarja!“

„Kdo jim pa dá denarja?“

„Kdo? No, povém vam: izseljeni Irci, ki jim tudi strelnega prahu, vajakov in orožja pošiljajo. Dà, nečem vas žaliti, a resno je: v Ameriki je družba, ki jim roko podaja!“

„Kaki prenapetneži so ti Irci! A teh se ne smete bati!“ smehljaje dé doktor.

„Dovolite, gospod doktor! Izkušén mož sem in govorim samo, o čemer sem prepričan.“

„Imate gotovo dokazov o tem, kaj ne?“ vpraša doktor.

„Dà, dokazov dovolj, najboljših dokazov.“

„Potem se je moja domovina zelo spremenila. Mnogo dopisov dobivam od tam, — a roko na srce, da kaj tacega nisem nikoli slišal.“

„Tudi jaz dobivam pisma in vlada tudi od agentov, ki so dobro poučeni!“

„In ti pišejo, da gredó ladije z denarjem in orožjem na Angleško?“

kr. kmetijske družbe kranjske, če bode posnemal politične peteline, katerimi je vedni prepil vsakdanji kruh.

Dakoromanizem.

Med vsemi narodnostimi na Ogerkem se v največjem času pomadjarjenju najbolj ustavljajo Rumunci. Ko so Madjari z vso silo v saboru svojem odobrili postavbo o otroških zabaviščih, bili so edini Rumunci, ki so se z vsemi silami temu protivilo ter dokazovali, da država nima pravice, na tak način zatirati svojih podložnikov. Madjari se seveda niso ozirali na te govore, nego so zaslepljeni v svojem šovinizmu še dalje posegali v tem pogledu ter Rumune po svojih časopisih radi njihovega ponašanja proglašali za nepokorne ogerske državljane. To početje pa je Rumunce silno razdražilo, da so v svojih časopisih tudi ostro odgovarjali. Znano nam je še vsem, kako so rumunski vseučilišni dijaki vsemu izobraženemu svetu v lepe spomenice opisali nasilja, ki jih morajo Rumunci trpeti od strani Madjarov in kako hočejo po najnovejši postavi že rumunske otroke pomadjariti. To je Madjare še tako razdražilo, da so Rumunom očitali celo izdajalstvo, ker so se vseučiliščniki v Bukareštu potožili pred Evropo radi preganjanja svojih soplemenikov na Ogorskem. V tej medsebojni borbi so se pozvali rumunski časopisi na svoje soplemenike v kraljevini Rumuniji, da jih je z njimi vkupe enajst milijonov, in da oni v tej borbi z Madjari ne morejo propasti. Zdaj je bil ogenj v strehi. Kar rohneli in upili so zdaj madjarski časopisi, kako nevarni so Rumunci državi ogerske in kako jih je treba na uzdi držati; da se ne izneverijo madjarske državne ideji, ali pravični jim pa nočejo biti, nego mislijo, da se morajo njim vsi podati ter delati, kar oni zahtevajo.

Pa vse to upitje madjarskih časopisov ni nič drugega, nego obrekovanje Avstriji zvestega rumunskega naroda. Če so v svoji borbi omenili časopisi svoje soplemenike na Rumunskem, gotovo niso tega storili s slabo namero, nego le prisiljeni vsled grdega madjarskega šovinizma. Pa kaj bi jim to toliko zamerjalo Madjari, ki so se toliko vekov bratili s Turki in drugimi sovražniki Avstrije prav dejanjsko, kar se pa Rumunom ne more očitati. In kaj počenjajo večkrat Nemci v Avstriji? Kako proslavljajo nemškega cesarja in Bismarcka! Celó na slovenskih tleh se oglašajo za razširjenje nemškega duha in nemške države. In to je po nazorih njihovih in pa tudi madjarskih vse v redu. Če pa se oglasi Slovan ali pa Rumun za svoje pravice, je že nemirnež, če omeni pa svoje soplemenike, potem je pa že pravi izdajalec. To so gotovo nezdravi odnosi v naši državi ter bodo ostali, dokler si bosta prisvajala le dva naroda, namreč Nemci in Madjari, vse pravice, drugi pa da ostanejo rob.

Rumunci so bili od nekdanj najvernejši podložniki svojemu cesarju. To so pokazali tudi leta 1848 na skupščini v Blažu na Erdeljskem, kjer so izdali svoj pronunciamiento za svobodo in ravnopravnost, ali ob enem izjavili tudi svojo vernost in privrženost cesarju, za katerega so šli tudi v boj. In kakor

takrat, tako verni so tudi še dandanes svojemu geslu. Le Madjari s svojim ravnanjem so krivi, da se širi med Rumunci nezadovoljstvo proti njim, a nikakor ne proti državi, katere so vedno zvesti in privrženi. Madjari se pa tudi silno varajo, če mislijo, da bodo s silo predobili Rumunce za madjarsko državno idejo. To se jim ne bode nikdar posrečilo, kajti rumunski narod je že tako probujen, da ga ni mogoče niti s silo pomadjariti, da pač on se na ta način še bolj probuja. Ko bi se z njimi z istim oduševljenjem in z isto pegumnostjo za sveto stvar združili Slovaki in Srbi, zabrnili bi se marsikaj na Ogorskem.

Ali žalibog, da za zdaj od Slovkov in Srbov nimamo mnogo pričakovati, Madjarom pa je tem lažje borba proti Rumunom, katerih pa, sodéč po današnjih okoliščinah, ne morejo na noben način nadvladati, kajti Rumunci imajo med vsemi ogerskimi narodi največ životne moči.

—a.

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. avgusta.

Notranje dežele.

Protisemitje v Pragi. Potovanje protisemitov v Prago je tako važen dogodek, da se z njim ne bavijo v obširnih člankih le avstrijski večji listi, temveč tudi zunanji Avstrije se mnogo govori in piše o tem dogodku. Berolinska „Kreuzzeitung“ ta dogodek ravno tako tolmači, kakor smo ga tolmačili mi, da je prvi korak k sporazumljenju kristijanskih narodov. Berolinski list gre še dalje in vidi v tem začetek federalistične preustrojbe avstrijske države. Če se zedinijo vse avstrijske kristijanske stranke, ne bode jim težko, združiti nekdanjo Avstrijo. Liberalni Nemci in Madjari so pač preslabi, da bi mogli potem zabraniti, da se država ne preustroji primerneje potrebam njenih narodov.

General Ignatjev v Pragi. Kakor poroča neki praški list, je te dni general Ignatjev ogledal praško razstavo. Generala pa ni nikdo spoznal. Pražani so še-le zvedeli, ko se je general že odpeljal po železnici. General se je najbrž hotel izogniti vsem demonstracijam.

Jezikovno vprašanje v vojaških šolah. V kratkem se bode preustrojil poduk deželnih jezikov na vojaških šolah. Določilo se bode, da te jezike morejo podučevati le osebe, ki dokažejo, da so sposobne ta predmet podučevati tudi v državnih srednjih šolah. Za tako preustrojbo se dolgo pogajanjajo posebno Madjari. Dosedaj se je poduk nenemških jezikov v vojaških šolah malo zanemarjal. Podučevali so večkrat osebe, o katerih je bilo dvomljivo, če imajo vse potrebne sposobnosti.

Vnanje države.

Nova trodržavna zveza. Francoski list „Paix“ hoče vedeti, da se bode sklenila zveza mej Rusijo, Francijo in Anglijo. Na prvi pogled je jasno, da imamo tu opraviti s časniško raco. Angleška in ruska politika si tako nasprotujeta v Evropi in v Aziji, da na zvezo mej njima ni misliti. O taki zvezi se je že govorilo, ko je ministral Gladstone, kateri je bil Rusom tudi zares naklonjen. Gladstone se je pa kmalu sam prepričal, da taka zveza ni mogoča, in razmere so bile tako nanesle, da so bili odnosi mej Rusijo in Anglijo bolj napeti, nego pod kakim konservativnim ministerstvom.

Rusija. V Rusiji nekdanje žito nakupuje v velikih množinah vojna uprava in ga spravlja v vojaške magazine. Preskrbeti hoté vojsko za vse slučaje. To je bajé tudi glavni vzrok, da se je prepovedalo izvažanje žita. Rusija se resno pripravlja za rešitev vzhodnega vprašanja; to se vidi iz tega, da z vso silo hoče pridobiti vojnim ladijam svoboden prehod skozi Dardanele.

Španija. Mi smo nedavno omenili, da špansko brodogradnjo tudi obišče Kronstadt. Ta novica se sedaj preklicuje. S tem preklicem pa še ni rečeno, da se na to ni mislilo. Španci so se lahko tudi premislili, videč, da se zveza mej Francijo in Rusijo ni sklenila in da je francosko brodogradnjo odpeloval v Anglijo. Špancem bi rusko prijateljstvo le tedaj koristilo, ko bi se bila sklenila rusko-francoska zveza in bi ta zveza ne bila naperjena le proti trodržavni zvezi, temveč tudi proti Angliji.

Mejnarodni shod socialistov. Že dolgo se opaja, da židje porabljajo socialiste v svoje namene. To se je jasno pokazalo na shodu v Bruselji. Vsprejela se je namreč resolucija, v kateri se obsoja protisemitizem. Vsakdo se mora čuditi, kako delavci pridejo do tega, da se navdušujejo za žide. Židovski tovarnarji in židovski posestniki rudnikov pač najhuje zatirajo delavce. Židovski kapitalisti vedó, da je jim protisemitizem, ki se je razširil v srednjih stanovih, nevarnejši, nego pa socializem, zaradi tega so pa z denarjem pridobili socialistične vodje, da so začeli boj proti antisemitizmu. Protisemitstvo se opira na krščanstvo in ima torej veliko večjo moralno moč, nego pa brezverski socializem.

Irsko. Dillon hudo dela proti Parnellu, ta pa posebno čuti pomanjkanje denarja. Narodni ligi vedno redkejšé dobajajo doneski in so skoro popol-

noma izostali. Narod nema več zaupanja v podjetje, kateremu na čelu je Parnell. Da bi si pomagal iz zadrege, pripravlja Parnell manifest na irce vsega sveta, v katerem bode posebno naglašal, da je treba denarja za agitacije. Ta manifest mu pač ne bode dosti pomagal. Dillon in O'Brien imata pri irskem narodu že toliko vpliva, da bode ta prekrizala vse načrte Parnellove. Zastonj se Parnell upira, pri prihodnjih volitvah za parlament moral se bode odtegniti političnemu življenju.

Zjednjene države. Predsednik Hartington je te dni prišel v Bennington, da bode prisoten pri odkritju spomenika bitke pri Benningtonu. Mej potjo je v Albany imel govor, v katerem je izražal veselje, da je v Ameriki letos tako dobra letina. Ker je v Evropi slaba letina, vrnilo se bode v Ameriko vse zlato, katero so poslednje mesece odpeljali v Evropo.

Izvirni dopisi.

Z Rake, 19. avgusta. Danes smo imeli pri nas občinske volitve. Za župana je izvoljen g. Alojzij Hraštnik, o katerem upamo, da bode v vsaki zadevi pravično postopal in po svoji moči delal na korist občine. — Tudi pri nas odločno obsojamo ožje pristaše narodno-napredne stranke, ki dela vedne prepire v deželi. Povsod hočejo ti ljudje gospodovati, in če ne gré po njihovi volji, potem pa kričé v svet, da je duhovščina brezdomovinska. Gospoda pri „Narodu“, nikar ne mislite, da vam vsi posvetnjaki to verujemo. Le take dobite v svoj tabor, ki so zgubili že vso vero v Boga, vso pravo in nesebično ljubezen do našega ubogega naroda in ki v javnem življenju iščejo le svoj dobiček in slavo. Prej bodele Vi zginili s pozorišča, prej bodele za košček kruha zatajili svoj rod, kakor pa naša vrla duhovščina, ki že od nekdanj deluje za narod. Pojdite rakom zvižgat, vi krivi proroki!

Naj še omenim, da naš č. g. župnik vrlo lepo skrbi za lepoto in snažnost božje hiše. Bog naj ga ohrani še mnogo let!

S Štajerskega, 18. avgusta. Mnogi le iz „Slovenca“ izvemo, kako piše „Slov. Narod“ o naši duhovščini in zasramuje s priimki njene somišljenike. Tako mu je vedno pod peresom „klerikalni in tonzurirani“ dnevnik. „Narodova“ gospoda res misli, da nas s tem posebno draži, a se vara; mi obsojamo tako pisavo radi tega, ker lepe in pomenljive besede zlorabi in smeši. Tako pomeni, kakor „Narodovci“ menda tudi še vedó, grška beseda κληρος (kleros) delež in naznanja, da si je duhovnik Boga izbral za svoj delež in v znamenje tega prejel tonzuro, ki naj ga spominja trnjeve krone Odrašenikove. — Ker se „Slov. Narod“ s svojimi neslanimi dovtipi vedno zaganja v katoliško duhovščino in kuje nove psovke, je primerno, da tudi njega označimo s posebnim priimkom. Ker „Narodu“ vedno dokazujete narodne pregrehe in se vendar ne poboljša, ima kosmato vest in gluha ušesa. Torej je dnevnik s kosmato vestjo in gluhimi ušesi. Ker pa se večkrat tudi zvija kakor strupena kača, če si ji stopi na rep, in v svoji divjosti bije na vse strani brez premisleka, zakaj in po kom, smemo ga tudi imenovati zmedenca, ali konfuzni dnevnik. Radoveden sem, če bo zadovoljen s tem priimkom.

Z Dovjega, 18. avgusta. Že večkrat je Vaš cenjeni list prinesel kako malo črtico iz našega zakotja. Sedaj pa že dolgo niste ničesar slišali doli v „beli Ljubljani“ o nas pozabljenih „Dolincih“. Težko zapiše človek kako posebno novico, če ima večkrat matiko in pa kôso v roki, kakor pa lahko pero.

„Zmagali smo, zmagali smo!“ Pa ne z našim kandidatom za deželni zbor, ker bodo še le v soboto volitve pri nas; ampak tistega ošabnega „iz rajha“, gospoda Amana, s katerim se robkamo sedaj že drugo leto, smo nekoliko potipali, in pa še neke druge gospode, ki z njim vlečejo.

Kdo bi si mislil, da bo zgubil mož pravdo? Tako se je koračil mož, kakor bi bilo že pol naše doline njegove. Denarja ima dovolj; pravijo, da ima več milijonov; pa smo ga vendar nakadili.

Sedaj se pa mož kesá, da se je tako pravdal z nami, da je pravdo zgubil, in zato se hoče še jedenkrat pravdati, pa drugače. Tako se bode komedija začela zopet iz nova in zopet nas bodo gonili doli in gori, — mislijo, da se naveličamo.

Gospod Aman izbral si je zopet novega pomagača. Kdo bi si mislil, da bode tak rodoljub, tak narodnjak služil Nemcu „iz rajha“! Gosp. H. zastopa sedaj gosp. Amana proti nam, ter skuša, kako bi izvil košček zemlje nam slovenskim kmetom iz žuljevih rok ter ga spravil v gladke tujčeve roke.

„Vi se peljete v Cork, kaj ne? Hočete li, da vam dokazem, da bolje vém, ko vi?“

„V istini, veselilo bi me!“

„Dobro, čujte! Pojte v Corku v pristan in videli boste tam ameriško ladijo „Liberty“, ki je danes v jutru tija dospela. Kdo bi mi bil to povedal?“

„Morebiti jaz! dé smehljaje doktor. „Jeden mojih dopisnikov mi je brzojavil o prihodu ladije in peljem se tija, da vsprejemem zabojček, ki me čaka. Vidim, da se radi norčujete, milost!“

„Ali vam je dopisnik naznanil tudi osebe in njih značaj?“ vpraša škof vzbujen.

„Ni se mu zdélo dovolj zanimivo.“

„Kar za vas ni zanimivo, to je za nas važno; mej potniki je mož, katerega vsa južna Irska pričakuje: kralj noči!“ —

Doktor Irvinghton je skočil po koncu.

„Oj, doktor, kaj se vam je pripetilo?“

„Vaš prijatelj, lord Pinnacle me hoče strašiti!“ dé smejé se učenjak.

„Kaj vam je pravil?“

„Da me v Corku čaka „kralj noči“, da me bo požrl!“

„A dà, kapitan Masset, Market, ali kako?“

„Mackay“, odgovori škof, „je isti, za kojega se je razpisala nagrada. Ta je gotovo že v ječi; „kralj noči“ pa se ne zove tako.“ (Dalje sledi.)

V nedeljo nabirali so se v gostilni pri Šmercu v Mojstrani zopet podpisati za razdelitev onega sveta, ki ga je kupil gosp. Aman od takih, ki ga niso smeli prodati. Podpisi so se nabirali zato, da bi se ta svet na zahtevanje lastnikov samih razdelil, ker gosp. podjetnik sam ne more več siliti za prodajo. In zato sta postavila g. E., namestnik in tovarniški vodja gosp. Amana, in g. notar H. precēj vina tū v Šmerčevi gostilni v Mojstrani! In tako je res prišlo nekaj posestnikov in se vsedlo na limanice, ne da bi vedeli, kaj jim je nastavljenega. To je čudno, da so jim nemške protokole dali gospodje, ko vendar g. notar vse slovensko uraduje.

Se bolj čudno pa je, da tisti, ki hodi na Koroško slovenske Korošce probujat, zastopa sedaj našega sovražnika.

Amanov namestnik g. E. pošilja svojega služabnika Janeza Legata in Jerneja Janšo, mlinarja v Mojstrani, da hodita po hišah in polju ljudi siliti in lovit podpise; še celó po noči ob deveti uri, ko so že ljudje pri počitku, trkata na vrata in ljudi iz spanja budita. To je vendar že vse odveč, kakor se deluje zaradi te tovarne, ki bo, — če se jim posreči, — nov nemški otočič na slovenski zemlji.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani.

(Dalje.)

Zbornični tajnik poroča, da se je gremij tiskarjev in črkolincev v Pragi obrnil s peticijo do visoke poslaniške zbornice, visokega ministerstva finančnega in pravosodnega za premembo tiskovnega zakona in odpravo časniškega in koledarskega kolka, ter prošil zbornico, da bi priporočala prošnjo.

V peticiji se izraža nada, da se bo visoka poslaniška zbornica za to potegnila, da postanejo tudi avstrijska časniška in tiskarska podjetja deležna tistih koristij in pravic v tiskovnih rečeh, katere uživajo taka podjetja že dolgo časa skoro po vseh kulturnih državah evropskih, in da ne bodo še dalje izključena od tega tiskovnega prava, katero je takorekoč postalo mednarodno pravo, vsaj kolikor se tiče teh držav.

Bremena, katera so avstrijske tiskarne doslej morale nositi, izključujejo jih od vsakršnega mednarodnega tekmovanja in ovirajo njih obrtno delavnost, ker jim jemljejo sposobnost za občno konkurenco. Dandanes se dotični krogi sploh pritožujejo, da domači tiskarji hodijo v inozemstvo in da zlasti tam tiskani spisi, seosebno ilustrovani časopisi, preplavljajo Avstrijo v škodo domači podjetnosti.

Glavni vzrok so nejednakí pogoji za izdelovanje pri nas in v tujini. Po inostranskih deželah imajo tiskarski podjetniki veliko ugodnosti, mi pa ne vemo še nič o njih, dasitudi niso delavske plače po tukajšnjih tiskarnah, če ne večje, gotovo pa nič manjše, nego po inozemskih.

Potem preide peticija k posameznim točkam in govori o pritožbah glede časniške kaveije, prepovedane svobodne javne kolportaže časnikov, objektivnega postopanja v tiskovnih rečeh, časniškega in koledarskega kolka, in završuje po obširnem utemeljevanju s prošnjo:

„Visoka poslanska zbornica naj sklene zakonske načrte, s katerimi se:

1. odpravi časniška kaveija;
2. dovoli javna kolportaža časnikov in neperiodičnih tiskovin;
3. opusti objektivno postopanje in policijska konfiskacija;
4. izloči iz zakona določba, vsled katere sme politično oblastvo vzeti koncesijo za tiskarno, in ob enem določi z zakonom, da zadošča, če se tiskovine predložijo tiskovnim oblastvom tedaj, kadar izidejo, in naposled
5. odpravi časniški i koledarski kolek.“

Ko je bil poročevalec, kar je bistvenega v peticiji, povedal, predlagal je v imenu odsekov:

„Castita zbornica naj blagovoli to peticijo podpirati.“

Gosp. zbornični svētnik Vaso Petričič ne pritrjuje, da bi se odpravil časniški in koledarski kolek, ker bi vsled tega manjše državne dohodke bilo pokriti z drugimi davki, ter predlaga, naj zbornica ne priporoča te točke peticije.

Gosp. zbornični svētnik Maks Krenner mēni, da ni ugovor gospoda predgovornika tehten, in priporoča predlog odsekov.

Gosp. zbornični svētnik Anton Klein govori za odsekov predlog.

Ko je bil gosp. zbornični svētnik Vaso Petričič še jedenkrat izpregovoril za svoj predlog in poročevalec priporočal odsekov predlog ter podarjal, da nese koledarski kolek na leto okoli 165.000 gld. in časniški kolek okoli 900.000 gld., da so na Ogerskem leta 1870 odpravili časniški kolek, da so na Angleškem že leta 1855 časniško pristojbino omejili jedino le na poštne znamke, leta 1861 pa odpravili tudi poštno pristojbino, da so na Francoskem časniški kolek opustili z odlokom z dne 5. septembra 1870. leta, in na Nemškem izrekli v § 30. tiskovnega zakona, da se tiskovnim izdelkom ne sme nakladati časniški kolek, — odklonila je zbornica predlog gosp. zborničnega svētnika Vasa Petričiča in vsprejela predlog odsekov.

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. avgusta.

(Deželnozbornska volitev na Gorenjskem.) Iz Gorjan se nam poroča, da je bilo včeraj izvoljenih pet zanesljivih mož za g. Mesarja. Borba je bila nekda precēj huda, ker sta dva pristaša g. Pirca skušala pridobiti volilce. V Kamni Gorici je za volilnega moža izvoljen g. župnik. — Prosimó svoje somišljenike, naj nam sporočé izid prvotnih volitev tudi v ostalih občinah.

(Katol. tiskovnemu društvu) so čast. gospodje duhovniki, l. 1866. posvečeni, včeraj v Vodicaх pri svojem sošolcu župniku Sim. Žužku petindvajsetletnico obhajajoč, zložili in darovali v podporo krščanskega tiska stoindeset goldinarjev. Bog živi vrle jubilate! Istemu društvu poklonil je tudi čast. g. Blaž Muhovec, mestni kapelan v Kamniku, za napravo nove tiskarne 25 gld. Bog povečaj vsem za našo dobro stvar vnetim dobrotnikom!

(Gosp. dr. F. Jurtela), odlični štajerski narodnjak in namestnik deželnega glavarja v štajerskem deželnem zboru, se preseli iz Ptuja v Šmarje.

(Umrli) je sinoči g. Jernej Žužek, tukajšnji hišni posestnik. N. v m. p.

(Iz Celovca) se nam piše: Rojstveni dan Nj. Veličanstva cesarja praznoval se je tu prav slovesno. Ponedeljek zvečer je bil mirozov, torek zjutraj budnica po vojaški godbi. Ob 8. uri bila je na „Vresu“ vojaška maša, katere se je udeležilo vse tukajšnje vojaštvo in mnogo občinstva. Ob 10. uri daroval je mil. gospod knezoškof dr. J. Kahn ob obilni asistenciji slovesno sveto mašo v stolnici, h kateri je prišel gospod deželni predsednik Schmidt-Zabierow, deželni glavar in c. kr. uradništvo. Hiše, v katerih so c. kr. uradi, bile so okrašene s cesarskimi zastavami. —rn—

(Vojaško:) Polkovni zdravnik I. vrste, gosp. dr. Morécky, je premeščen od 25. pešpolka k 19. lovskemu bataljonu; nadzdravnik gosp. dr. Šavs iz garnizijske bolnišnice v Krakovem tudi k 19. lovskemu bataljonu. — Umirovljena sta podpolkovnik pri 86. pešpolku, g. T. Drenik, in nadporočnik pri ženijskem ravnateljstvu v Zagrebu, gosp. Julij Mally, ki je bil minolo zimo težko ranjen pri železniški nesreči med Poljčanami in Ponikvami. — Imenovani so: Karol Gotter za poročnika pri 97. polku; za častnike-namestnike: Ferd. Tomanič pri 97., R. Fitz pri 87., J. Rant pri 17., R. Lehmacher pri 97., Frid. Pirker pri 97., Fr. Lieb pri 17., Ig. Mühlhauser pri 19., K. Schuster pri 17., A. Svietzavski pri 97., B. Ravelli pri 97. in Frid. Mazuran pri 17. pešpolku; D. Gjurgjevič pri 13., Virgilij pl. Poka pri 28., Belizar Szlavik pri 19., vitez Perelli pri 7. in K. Reich pri 7. lovskem bataljonu. Oskar Link je imenovan za častnika-namestnika pri bramborskem bataljonu v Ljubljani št. 25.

(Železnica Celovec-Ljubelj-Kranj.) „Klag. Ztg.“ poroča, da bodo v kratkem pričeli trasirati železniško črto Celovec-Ljubelj-Kranj.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) poslali so gg. učitelji in šolski prijatelji, zbrani pri obedu po učiteljski konferenciji v Bledu, po g. nadučitelju Fr. Rusu svoto 12 gld. 81 kr. — Zahvaljujoč se za poslani dar, kličemo: Bog živi marljive gg. učitelje in vse druge šolske prijatelje!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Pri Veliki Nedelji) na Štajerskem bodo dne 26. t. m. štirje gg. duhovniki nemškega viteškega reda dobili redovno obleko in storili slovesne obljube.

(Pri č. šolskih sestrah v Mariboru) so dne 15. t. m. prejele samostansko obleko č. sestre: Ambrozija Svetlin iz Brežic, Mehtilda Čepin iz

Pilstanja, Antonija Plemenitaš od sv. Križa na Slatini, Frančiška Jelen od Sv. Marjete pri Velikovu, Bernarda Kurbus od St. Jurja na Ščavnici, Lucija Šlebinger od Sv. Ane na Krembergu, Etekta Gril iz Kople pri Lučanah.

(Sadjerejski poduk) boše prihodajo nedeljo ob 3. uri popoldne v St. Ilju pri Gradiču; predaval bode potovalni učitelj g. Ivan Belé.

(Iz Save) so potegnili včeraj dopoldne nad Savskim mostom truplo okoli sedemdeset let stare ženske; pokopali jo bodo na Črnučah.

(Huda ura) je bila minolo nedeljo tudi na Štajerskem. Pri Celji je strela udarila v neki kozolec, ki je zgorel. Okolu Ljutomera je nevihta napravila veliko škode. — Isti dan popoldne je začelo goreti pri Sv. Janžu v Sagovski dolini blizu Arveža. Pogorelo je 11 poslopij; unel se je tudi zvonik bližnje cerkve ter se zvrnil z velikim hrupom. Zvonovi so se zdrobili na kosce.

(„Naš dom.“) Zbirka povesti, pesmi in narodnega blaga, zanimivosti itd. Zbira J. L. K. I. snopič. — Cena 20 kr. — Celje 1891. Natisnil in založil Dragotin Hribar. — V uvodu knjižice beremo: „Slovensko ljudstvo vedno pogreša dobrega berila. Imamo sicer listov dovolj, a kmet si jih ne more naročevati.“ S tem ne do cela veljavnim razlogom dokazuje nabiratelj potrebo zbirke „Naš dom“, ki bo izhajal po enkrat na mesec. — Veseli smo vsacega dobrega berila za naše ljudstvo, a mora biti res dobro, tako po tvarini, kakor po obliki. Žal, da I. snopiča ne moremo ni v enem ni v drugem oziru tako pohvaliti, kakor bi radi. Tvarine, nabrane v zbirki, so preveč navadne in vsakdanje; natisnjeni pesmi vzlasti ne ugajata; tudi jezikovna oblika v spisih je pomanjkljiva. — Želimo torej, da se na vse to bolj pazi pri sestavljanju drugega snopiča, da bo snov zvezka bolj kritično izbrana ter se objavi v jeziku, ljudstvu slovenskemu res domačem.

(Hud kašelj) imajo otroci pri Sv. Duhu na Ostrem in na Kapli. Ker je ta bolezen nalezljiva, so šoli že nekaj tednov zaprti.

(„Slovensko bralno društvo“ v Kranju) napravi prihodnjo nedeljo popoldne ljudsko veselico v Kozlovem gozdu na Laborah z godbo, petjem in drugimi zabavami. Za dobra jedila in pijače se bode skrbelo. K obilni udeležbi so povabljeni od odbora udje in neudje. Ako bode vreme neugodno, bo veselica drugo nedeljo.

(Trirazredno ljudsko šolo v Mengišu) je obiskavalo letos 288 otrok, od katerih se je učilo prav pridno 223. Poučevali so g. P. Sirc, začasni voditelj, čast. gosp. katehet L. Zaletel in gđ. E. Grkman. Tiskano letno poročilo ima na prvem mestu sestavek „Sv. Notburga v Grobljah.“

(Mednarodna glasbena in gledališka razstava leta 1892. na Dunaju.) Pod pokroviteljstvom Nj. c. in kr. visokosti gosp. nadvojvode Karola Ludovika bo v rotundi v c. kr. praterju in po bližnjih vrtih mednarodna glasbena in gledališka razstava od 7. maja do 9. oktobra 1892. l. Vzpored tej razstavi bo: A) Životopisne znamenitosti. B) Glasba, in sicer: I. Instrumenti; II. grafično zapisovanje glasbe; III. glasbeno slovstvo in glasbeni pouk. C) Gledališče, in sicer: I. Gledališke zgradbe; II. pripomočki gledaliških predstav; III. slike o gledaliških predstavah; IV. vsakovrstna dramatična dela; V. dramaturgija, kritika in gledališko slovstvo. D) Zanimive narodopisne reči ugoraj omenjenih kategorij. Z razstavo vred bodo tudi glasbene in gledališke predstave sploh, posebno pa z ozirom na zgodovinske, narodne in narodopisne razmere. Oglasnice za pošiljatve v strokovno kakor tudi v posebno obrtno razstavo se dobivajo ali neposredno pri komisiji za mednarodno glasbeno in gledališko razstavo na Dunaju I., Eschenbachgasse, ali pa tudi po posredovanju trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

(Uvažanje prevojenega mesa na Nemško in pa zdravstvena spričavala.) Trgovska in obrtniška zbornica v Lvovu je naprosila visoko c. kr. ministerstvo za trgovino, naj bi izposlovalo pri nemški vladi, da bi bila odpravljena dozdej predpisana zdravstvena spričavala pri poštnih pošiljativah prevojenega mesa na Nemško. Vsled tega je odredila nemška vlada, da se smejo uvažati odslej male pošiljatve prevojenega mesa na Nemško tudi brez pridejanih jim spričeval o njih izviru le tedaj, ako se dokaže s fakturami, z voznimi listi, z dopisnicami ali pa sploh na kak drug verodostojen način, da ne izvirajo dotične pošiljatve iz Amerike. To odredbo je c. kr. poštno in brzojavno vodstvo naznanilo tu-

kajšnji trgovski in obrtniški zbornici. z dopisom z dne 28. julija 1891. l., št. 16.035 vsled ukaza visokega c. kr. ministerstva za trgovino z dne 9. jul. 1891, št. 25.273.

Raznoterosti.

— Na biciklu po svetu. Te dni prišla sta na biciklu na Dunaj Angleža Stevens in Mitschell, katera hočeta na biciklu prepotovati ves svet. Sedaj sta že prepotovala Anglijo, Irsko, Škotsko, Francosko, Švico, Vrttembergsko in Češko. Iz Avstrije potujeta preko Bosne v Solun, potem pa v Malo Azijo, Palestino, Egipt, Indijo in Avstralijo.

— Nesreča na železnici. Blizu postaje Davidgrad na Finskem sta vkupe trčila dva vlaka. Pedeset oseb je ranjenih, dve sta že umrli.

— Turški roparji. Blizu Soluna so roparji odpeljali italijanskega podložnika Sollinija, kateri je bil v službi pri orijentski železnici, in umorili jednega delavca. Vodja roparjev v zahteva 2000 funtov odkupnine v najmanj dveh in pa, da se roparji ne bodo preganjali. Avstrijsko in italijansko veleposlanstvo posreduje. Železniška družba zahteva boljša jamstva za varnost železnice in njene osebe. Porta bode pač dala najlepše obljube, ali storila ne bode ničesa. Kupca, katerega so roparji odpeljali iz Soluna pred tremi meseci, še sedaj niso izpustili, ker njegovi ljudje ne morejo dobiti toliko denarja, da bi ga odkupili.

— Krona za kraljico špansko. Dame v raznih južno-ameriških državah nabirajo doneske, da dne 12. oktobra 1892. leta ob štiristoletnici najdenja Amerike izročijo kraljici španski zlato krono. V Evropo bode krono prinesla deputacija odličnih ameriških dam.

— Rusko navdušenje. Italijanskemu veleposlaniku v Peterburgu se je pripetila mala neprijetnost, ko je bilo francosko brodovje v Kronstadtu. Veleposlanik je po vnanosti jako podoben kakemu Francozu. Neki navdušen peterburški delavec, ki se ga je bil poprej precj navlekel, ga je imel za francoskega pomorščaka, jel ga objemati in kričati mu na uho: „Vive la France!“ in poljubovati po ruski navadi. Iz zadrege je veleposlanika rešil še neki policist.

— Najvišji slap je v Arturski dolini na Novi Seelandiji. Gorski potok pada sprva navpično s 815 čevljev visoke strmine v široko kotlino, iz katere pa voda čez novo strmino pada v kotlino, ki je 715 čevljev nižje.

— Latinski slovar na državne stroške. Na stroške pruske vlade hočejo izdati velik latinski slovar. Slovar bode obsegal 10 zvezkov po 1200 strani velike četrtinke. Sestavljalo ga bode 55 profesorjev, glavni vrednik mu bode profesor Hertz iz Vratislave. Ta slovar bodo delali 18 let, stroški so proračunjeni na pol milijona mark.

— Kuhinjski odbor angleške spodnje zbornice je izkazal, da so v minoletem zasledanju v restavracijski dvorani za poslanec pojeli 7422 zajutrkov in 19.195 kosil. V dvorani za tujece

se je pojelo ta čas 1564 zajutrkov in 1069 kosil, v obednici na terasi 1801 kosil.

— Normalni pajčolan. Profesor Jäger je je te dni omočil svojo hčer. Pri poroki je imela samo volneno obleko, imela jo celó pajčolan iz volne.

Telegrami.

Brno, 20. avgusta. Predilna tovarna bratov Jeruzalem je ustavila plačila. Pasiva znašajo 300.000 gld.

Rim, 20. avgusta. Na progi Bolonja-Florencija je nastal ogenj v vozu prvega razreda. Pet potnikov je poskakalo iz voza, vsi so težko ranjeni.

Berolin, 21. avgusta. Danes je izšlo Moltkejevo delo o vojni l. 1870/71. V uvodu piše pisatelj: Ne čestitljivost knezov, temveč mnenje in nezadovoljstvo narodov in strankarski prepiri so nevarni evropskemu miru. Delo obseza mnogo novih in zanimivih podrobnosti.

Carjigrad, 21. avgusta. Vojni minister Ali Said-paša je umrl; njegov naslednik je gazi Omar-paša.

Portsmouth, 21. avgusta. Včeraj je bil velik obred pri kraljici. Waddington je sedel kraljici na desnici, Gervais na levi. Napivalo se je kraljici in Carnotu.

Novi Jork, 20. avgusta. Na otoku Martinique je bil velik vihar, ki je poškodoval mnogo ladij in hiš ter pokončal veliko oseb.

Piccoli-jeva tinktura za želodec

je mehko, toda ob enem uplivno, delovanje prebavnih organov vrejšajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odprtje. — Cena steklenici 10 kr. (300—185)

Tuji.

19. avgusta.

Pri **Matiču**: Müller, trgovec, iz Heilbronna. — Siegröt, trgovec, iz Homatova. — Wriessnig, Schediwy, trgovec, in Kren, potovalec, iz Grada. — Deffran-heski iz Šturij. — Berger, potovalec; Pollak, Buchreiner, Rankl, Holzer, Gelles, trgovec, in Fleischmann, z Dunaja. — Zgur iz Goč. — Lazovich, graščak, in Wölfling, iz Gorice. — Laurič, zasebnik; Oraschein, c. in kr. major v pok.; Huber, poročnik, iz Trsta. — Mayer iz Vipave. — Casati, poročnik; vitez Eisenstein, generalmajor, iz Maribora. — Cazzafura, posestnik, z bratom, iz Tomina. — Berger iz Bupimpešte. — Badovinac s sestro iz Zagreba. — dr. Holzabek, zdravnik, z Reke.

Pri **Stena**: Grader, trgovec; Hirsch, potovalec; Schwarz, uradnik, z Dunaja. — Costa, profesor, iz Neapolja. — Eisler in Fischer, trgovec, iz Budimpešte. — Reinhardt iz Lipsije. — Haase iz Plzna. — Legat, kanonik, iz Trsta. — Tomić, vojaški župnik v pok., iz Grada. — Pokorny iz Kormina. — Debeljak, župnik, iz Dvora. — Kaplja s hčerjo, iz Litije. — Bettelheim iz Vel. Kaniže. — Pelikan, trgovec, z rodbino, iz Monakovega. — Ogoreutz iz Novega Mesta. — dr. Traun, odvetnik, iz Celoveca.

Pri **bavarskem dvoru**: Hoge in Elinger z Dunaja. — Grilc, tovarnar, iz Zupč. — Mihelič iz Celja.

Pri **avstrijskem caru**: Baron Rodic, posestnik, iz Križevcev. — Peterlin iz Št. Vida.

Pri **Južnem kolodvoru**: Egerer, knjigovodja, in Egner, z Dunaja. — Barbier in Viceireh iz Trnovega. — Pollet, potovalec, iz Vipave.

Umrli so:

19. avgusta. Jera Japel, delavka, 23 let, Cesta v mestni log 3, jetika.

V bolnišnici: man. voznik.

19. avgusta. Henrik Kralj, delavec, 20 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrina
opazovanja	razkoma v mm	toploma po Celziju			na 24 ur
7. u. zjut.	730.3	15.2	sl. zapad	megla	1.1
20. 2. u. pop.	731.6	17.0	sl. zapad	oblačno	dež
9. u. zveč.	733.4	18.6	sl. zap.	jasno	

Srednja temperatura 15.3°, za 3.3° pod normalom

Ravnokar je izšla v novi kaj lični izdaji **molitvena knjižica** z naslovom:

Stezica v nebesa.

Bukvice
pridnim otrokom
mesto podobice.

Izdala in založila

J. in Z.

Četrtni natis.

Radi primerne vsebine za otroke res kaj prikladna knjižica velja pol trdo vezana samo 10 kr. komad. Dobiva se v **Katoliški Bukvarni v Ljubljani.**

Sargova glicerina zobna crema.

Izvrstno sredstvo za lepe svetle zobe.

Po kratki rabi neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zob.

Kalodont.

Od zdravstvenega urada potrjeno.

Prav prilično na popotovanjih. Dišeče okrepčevalno.

Neškodljivo celó za najnežnejše zobe.

V Nemčiji, Franciji itd. se rabi že z največjim uspehom, nadalje na dvorih, v najvišjih krogih, kakor tudi v navadni družini.

Dobiva se v lekarnah in parfumerijah itd. Komad 35 kr. (47)

Premovana

Jožef Deiller,

tovarna cerkvene opreme in izdelovalnica paramentov,

Dunaj, VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik: Franc Brückner.

Na dogovorjena naročila se izdelujejo vsi cerkveni paramenti, kakor: pluviali, dalmatike, velumi, stole, baldahini, bandera itd. itd., pa tudi (26—15)

cela mašna obleka v najprilnejši obliki.

Cerkveni paramenti.

Dunajska borza.

Dne 21. avgusta.

Papirna renta 5%, 16% davka	91 gld. 15 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	91 " 25 "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 90 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 10 "
Akije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1023 " — "
Kreditne akije, 160 gld.	178 " — "
London, 10 funtov strl.	118 " 15 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 40 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 63 "
Nemških mark 100	58 " 15 "

Dne 20. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	103 gld. 65 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 " 10 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	135 " 75 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	148 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	180 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	97 " — "
Zastavna pisma " " " 4 1/2 %	100 " 20 "
Kreditne srečke, 100 gld.	188 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	60 " 75 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 7 5 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	59 " — "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	49 " 75 "
Akije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 " 25 "
Akije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2725 " — "
Akije južne železnice, 200 gld. sr.	93 " 25 "
Papirni rubelj	1 " 21 1/2 "
Laških lir 100	45 " 95 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavne priporočamo:

4% galske propinacijske zadolžnice.

4 1/2 % zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.

4 1/2 % komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Kreditne promese

à 4 1/2 % gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobitnik

goldinarjev 150.000 avstr. velj.

Žrebanje je že dne 1. septembra!